

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 21 listopada 2018

DIH-2.709.133.2018.BS

DECYZJA DIH-2 NR 74/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 19 września 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), art. 9a ust. 1 i 2, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2018 r. poz. 1930)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 12 października 2018 r., przedsiębiorcy Stacja Paliw Małecki Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pępowie, reprezentowanego przez adwokata M. M. – od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 26 września 2018 r., sygn. D.LE.NR.8361.185.2018, nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, wynikającą z art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.) za niezamieszczenie na stacji paliw, (...) informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji paliw, w sposób określony w art. 9a ww. ustawy,

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 16 sierpnia 2018 r. - działając na podstawie upoważnienia nr D.LE.NR.8361.185.2018 przeprowadzili kontrolę - dotyczącą kontroli zamieszczenia na stacji paliw informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych - na stacji paliw (...), należącej do przedsiębiorcy Stacja Paliw Małecki Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Pępowie (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W toku kontroli stwierdzono, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji paliw - w miejscu widocznym i ogólnodostępnym - informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 16 sierpnia 2018 r. nr D.LE.NR.8361.185.2018, podpisanym przez członka zarządu spółki.

W trakcie przeprowadzonej kontroli 16 sierpnia 2018 r., członek zarządu spółki, złożył pisemne oświadczenie, iż na kontrolowanej stacji paliw (...) nie było uwidocznionej informacji o zawartości biokomponentów w paliwach oferowanych do sprzedaży, ponieważ segregator stojący na ladzie sklepowej w którym znajdowały się świadectwa jakości znajdował się w księgowości na czas kserowania dokumentów.

Dodatkowo pracownik stacji w oświadczeniu z 16 sierpnia 2018 r. potwierdził brak informacji o zawartości biokomponentów w miejscach ogólnodostępnych cyt. „W momencie rozpoczęcia kontroli nie było segregatora ponieważ został przeniesiony do księgowości na czas kserowania dokumentów jakości, które są załączane do faktur zakupu”.

Strona została pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Przedsiębiorca nie wniósł uwag do protokołu kontroli.

Biorąc powyższe pod uwagę, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej - pismem z 29 sierpnia 2018 r. (nr D.LE.NR.8361.185.2018) – poinformował Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia Przedsiębiorcy administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 5000 zł, określonej zgodnie z dyspozycją art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wobec braku zamieszczenia na kontrolowanej stacji paliw informacji o zawartości biokomponentów w wprowadzanych do obrotu paliwach. W piśmie tym, poinformowano Stronę o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona z prawa do uczestnictwa w postępowaniu skorzystała, składając 13 września 2018 r. za pośrednictwem adwokata M. M. pismo będące odpowiedzią na zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego.

Decyzją D.LE.NR.8361.185.2018 z 26 września 2018 r., Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, wynikającą z art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.) za niezamieszczenie na stacji paliw, (...) informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji paliw, w sposób określony w art. 9a ww. ustawy.

Pismem z 12 października 2018 r., Przedsiębiorca reprezentowany przez adwokata M. M. złożył odwołanie od ww. decyzji zarzucając jej;

- 1) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 9a ust. 1 i 2 w zw. z art. 35a pkt 4, art. 35 c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez jego błędną wykładnię polegającą na błędnej interpretacji znaczenia wskazanych przepisów co doprowadziło do wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej za niezamieszczenie informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji paliw, podczas gdy zdaniem Strony z przedmiotowego przepisu nie wynika w żadnej mierze w jaki sposób obowiązek ten ma być realizowany. Dodatkowo przez pryzmat wykładni celowościowej wskazanego przepisu, Strona uważa, że nie doszło do narażenia jakiegokolwiek konsumenta na brak możliwości weryfikacji, czy oferowane na stacji paliwo może być stosowane w użytkowanym przez niego pojeździe,
- 2) naruszenie przepisów postępowania administracyjnego tj. art. 6, art. 7, art. 8, art. 77 § 1, art. 80 oraz art. 105 Kpa poprzez dokonanie wybiórczej i dowolnej a nie wszechstronnej i swobodnej oceny materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie.

Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie przedmiotowego postępowania w niniejszej sprawie.

Przy piśmie z 23 października 2018 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr D.LE.NR.8361.185.2018.

Pismem z 31 października 2018 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W powyższym piśmie z 31 października 2018 r. omyłkowo wskazano Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej zamiast Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Przedsiębiorca skorzystał z przysługującego mu prawa i 14 listopada 2018 r. pełnomocnik Strony zapoznał się z aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Pismem z 14 listopada 2018 r. Strona reprezentowana przez adwokata M. M. oświadczyła, iż w całości podtrzymuje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a, zgodnie z art. 35a pkt 4, podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej na poziomie 5000 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 omawianej ustawy.

Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku tj. niezamieszczenie takich informacji w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, powoduje, że przedsiębiorca podlega karze pieniężnej. Innymi słowy, aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganą informację w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym. W niniejszej sprawie informacji takich w ogóle nie zamieszczono.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 16 sierpnia 2018 r. nr D.LE.NR.8361.185.2018 wraz z załącznikami. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż na kontrolowanej stacji paliw nie zamieszczono informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych. Inspektorzy w toku kontroli, nie stwierdzili zamieszczenia omawianej informacji w żadnym widocznym i ogólnodostępnym miejscu. Ponadto brak informacji w dniu kontroli tj. 16 sierpnia 2018 r. potwierdziły oświadczenia członka zarządu oraz pracownika stacji, którzy pisemnie oświadczyli o braku segregatora ze świadectwami jakości, który znajdował się w księgowości na czas kserowania dokumentów. Pracownik stacji stwierdził w nim także, że podczas kontroli segregator z dokumentacją wrócił na miejsce na ladę sklepową.

Protokół kontroli wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli i pouczeniem

o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy został podpisany przez członka zarządu spółki.

Odnosząc się do stwierdzenia Strony, iż ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nie wskazuje na konkretne miejsce, w którym należy umieścić świadectwo jakości, należy stwierdzić co następuje.

Strona podczas kontroli oświadczyła, iż dokumenty będące świadectwami jakości przechowywane w segregatorze na ladzie sklepowej znajdowały się w księgowości na czas kserowania dokumentów. Art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy stanowi, że przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Jak wynika z powyższego ustawodawca faktycznie nie wskazał w sposób jednoznaczny jaka ma być treść i forma dostępnej informacji, a także miejsce jej umieszczenia. Niewątpliwie wskazał, iż powinna ona zawierać informację dotyczącą zawartości biokomponentów w paliwach, która powinna być czytelna i widoczna. Przyjmując, że świadectwo jakości jest taką informacją, umieszczenie go w segregatorze na ladzie sklepowej nie spełnia dyspozycji powyższego artykułu, ponieważ umieszczone w segregatorze świadectwa jakości nie były widoczne dla nabywców paliwa. Zdaniem Prezesa UOKiK, nie było to miejsce widoczne.

Należy podkreślić, iż toczące się postępowanie nie ma za zadanie wyjaśnić czy umieszczenie świadectwa jakości w segregatorze na ladzie sklepowej spełnia dyspozycję powyższego artykułu. Przedmiotowe postępowanie dotyczy braku czytelnych i widocznych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji w momencie rozpoczęcia kontroli.

Odnosząc się do zarzutów strony dotyczących naruszenia art. 6, art. 7 i art. 77 § 1 Kpa poprzez dokonanie wybiórczej i dowolnej a nie wszechstronnej i swobodnej oceny materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie należy stwierdzić co następuje.

Zgodnie z art. 6 Kpa organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Kontrolę przeprowadzono zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r. poz. 427, z późn. zm.).

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK stwierdził, iż prowadząc postępowanie administracyjne organ I instancji oparł się na dowodach uzyskanych w trakcie kontroli 16 sierpnia

2018 r. nr D.LE.NR.8361.185.2018 przeprowadzonej na stacji kontrolowanego. W aktach sprawy znajdują się oświadczenia członka zarządu i pracownika stacji złożone w trakcie kontroli.

Zgodnie z art. 7 kpa określającym zasadę prawdy obiektywnej, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Art. 77 kpa dotyczy natomiast prowadzenia postępowania dowodowego natomiast § 1 tego artykułu wskazuje, że organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

Prowadząc postępowanie administracyjne organ I instancji oparł się na dowodach uzyskanych w trakcie kontroli nr D.LE.NR.8361.185.2018 przeprowadzonej na stacji kontrolowanego. Stan faktyczny zastany w dniu kontroli opisany został w protokole kontroli oraz utrwalony w oświadczeniach złożonych przez członka zarządu i pracownika stacji. Ustalenia z kontroli zapisane zostały w protokole stanowiącym dokument urzędowy.

Na tej podstawie organ I instancji uznał, że w 16 sierpnia 2018 r. na stacji paliw w Pępowie brak było informacji o zawartości biokomponentów w oferowanych tam paliwach (oleju napędowym i benzynie bezołowiowej 95), co stanowiło naruszenie art. 9a ustawy. Materiał dowodowy w przedmiotowym zakresie był spójny i jednoznaczny.

Zgodnie z art. 9a ustawy przedsiębiorcy są zobowiązani do zamieszczania na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu, które to informacje należy umieszczać na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny.

Należy podkreślić, iż wydając zaskarżoną decyzję organ I instancji oparł się na zebranych w sprawie materiale dowodowym, zatem zarzut Strony naruszenia art. 6, art. 7 i art. 77 § 1 Kpa poprzez dokonanie wybiórczej i dowolnej a nie wszechstronnej i swobodnej oceny materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie należy uznać za bezzasadny.

Zgodnie z art. 80 Kpa organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Omawiane oświadczenia złożone przez członka zarządu i pracownika stacji, potwierdzają jednak ustalenia kontroli, iż na stacji paliw nie było uwidocznionej informacji o zawartości biokomponentów, gdyż dokumenty znajdowały się w księgowości na czas ich kserowania, co narusza dyspozycję art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Należy podkreślić, iż sam fakt odpowiedzialności Przedsiębiorcy, jak też wysokość kary pieniężnej wynikają z przepisów prawa. Wartość sankcji wskazano wprost w treści art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis ten nie przewiduje tzw. kar „widelkowych” od określonej kwoty do kwoty stanowiącej górną granicę kary pieniężnej, co nie

pozwała organowi orzekającemu w danej sprawie, na ustalenie poziomu wysokości kary, przy zastosowaniu określonych kryteriów np. stopnia zawinienia związanego z zawieszeniem informacji już w dniu kontroli po stwierdzeniu jej braku. W tym przypadku wysokość sankcji pieniężnej wynosi 5000 zł i nie może być zmniejszona, ani też zwiększona. Przepisy omawianej ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują także możliwości odstąpienia od wymierzenia przedmiotowej kary.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 26 września 2018 r., sygn. D.LE.NR.8361.185.2018, nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5000 zł, wynikającą z art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2018 r., poz. 427, z późn. zm.) za niezamieszczenie na stacji paliw, (...) informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji paliw, w sposób określony w art. 9a ww. ustawy. W chwili rozpoczęcia kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

z up. P R E Z E S A

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej